

V kuhinji.

Mati kuha, mati praži —
Zdaj se pridnega pokaži,
Morda vendar doleti
Slasten košček te jedi.

„Mati, ljuba moja mati,
Pisati že znam in brati,
Vestno vsak porabim čas,
Nikdar nisem žalil vas.

Saj ste radi me imeli,
Vedno bili me veselí —
Oj, kakó diši lepó,
Dajte košček mi samó.

Priden bolj še hočem biti —
O, da smel bi namočiti
Košček kruha v ponev, v mast,
To sedaj bi šlo mi v slast.



Lačen sem in v taki sili,
Da se mene Bog usmili;
Košček le, naj kost je vmes,
Reši me nesreče res . . .“

Mati kuha, mati peče,
Sinku to v odgovor reče:
„Le potrpi, sinek moj,
Govor je pretiran tvoj.

Vse obljubil, vse bi storil,
Še zlagal se, zagovoril,
Da le košček ti mesá
Mamica v prigrizljey dá.

Ko bo poldne zazvonilo,
Takrat čas je za kosilo —
Da dobil boš jesti kaj,
Knjigo v roke do tedaj!

Tvoja pridnost naj dokaže,
Da obljuba se ne laže;
Če ne slušaš me, da veš,
K mizi potlej mi ne smeš!

Najprej stôri svoje delo,
Z njim prisluži sam si jelo;
Da boš sit od mize vstal,
Bog svoj blagoslov bo dal.

